

Литалогія любоўнай лірыкі

Нарадзілася Яўгенія Янішчыц у 1948 годзе на Піншчыне, у вёсцы Рудка. Трагічна загінула ў 1988 годзе, толькі што адсвяткаваўши сваё саракагодзе.

Адны кажуць, што яна, вешаючы бялізну, астуپілася і ўпала з балкона, іншыя мяркуюць, што выдатная паэтэса гэткім чынам развіталася з жыццём, у чымсьці не паразумеўшыся з ім. Маці ж, мудрая палеская жанчына, знайшла ў сабе сілы сказаць пра дачку: «Яна сама лепш за іас ведала, як зрабіць. І мы ёй не суддзі...»

Яўгенія ЯНІШЧЫЦ

ДА ВАС

Аціхлі дрэвы і шляхі,
Каб голас Ваш змагла пачуць я.
Так растапляюць лёд глухі
Вясны жаданыя пачуці.
Пастойце ж на гары кругой!
Нам усё роўна дыхаць розна.
Так белізны сваёй святой
Засарамаціца бярозка.
Я аддала сябе сама
Ва ўладу полымя і скрухі.
Каторы год між нас — зіма,
Ляціць гады, як завірухі.
Сачу задумнай сіратой
Адзін пагляд, што мілы зроку.
Пабудзіце ж на гары кругой!
Я пакланяюся Вам здалёку.

ЗАСТАЮСЯ КАХАНАЙ!

Страшна ўвечары жыць
З незагенай ранай.
Ты сказаў: "Адбаліць,
Заставайся каҳанай".
Страшна ноччу мне быць
З гаркатой апантанай.
Ты сказаў: "Адшыміць,
Заставайся каҳанай".
Ах, нуда — не бядा
У цішыні расстралянай.
На праломе Ільда
Застаюся каҳанай.
Валуны ды вуглы,
Золь дарогі калинай
У праёме імглы
Застаюся каҳанай!

Я ПАЧАКАІО

Нічога не вяртаецца назад:
Ні гэты міг, ні гэты дзень,— я знаю.
Ты адыхаўші ціха ў снегапад,
А я люблю вясну. Я пачакаю.
Разрыў-трава. Нязбітая раса.
Халодны ветах блудзіць калі гаю.
І наша сцежка жытам праасла.
А я люблю жніво. Я пачакаю.
Ідуць дажджы — хоць з хаты не вылазь,
Бяссоння год, як лён, перабіраю.
На туфельках, на белым плащі — гразь.
Я не люблю слаты. Я пачакаю.

* * *

Хай познєе лісце ў жоўтай маркоце,
Хай смутак не мае акрас.
У век, што аглух да крынічных эмоцый,
Дазвольце мне думаць пра Вас.
Я дзёрзкія струны да болю кранаю,
Баюся напышлівых фраз.
Зязюля зялёнага гаю, гукаю:
Дазвольце мне думаць пра Вас.
Быў шлях. Застаецца кароткая сцежка
Бязлітасна коціца час.
Успышка імгнення і дотык усмешкай
Усё, што было паміж нас.
Гарачыя вусны ў
спыхнуці карызна.
Нібы закружыў падэграб.
Ніколі. Нічога. Сягоння і прыгна
Дазвольце мне помніць пра Вас.